

N:o 247.

Af herr **M. Höjer**, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående civile tjensteinnehafvares rätt till pension af staten m. m.

I motion (n:o 241) har ledamoten af Riksdagens Andra Kammare, herr L. Dahlstedt, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (n:o 34) med förslag till lag angående civile tjensteinnehafvares rätt till pension af staten m. m. hemställt, att i den pensionslag, som med anledning af Kongl. Maj:ts proposition kan varda antagen, pensionsrätt måtte tillerkännas kartografer och geodeter vid rikets allmänna kartverk samt att vid sådan händelse pensionsrätt äfven måtte tillgodokomma de kartografer och geodeter, som redan erhållit förordnande å sina tjänster.

Mot herr Dahlstedts motion synes mig från rättvisans synpunkt inga giltiga anmärkningar kunna göras. För min del instämmer jag både i den motivering, som motionären förebragt, och i det slut, hvartill han kommit. Men jag tillåter mig att fästa Riksdagens och särskilda utskottets uppmärksamhet derpå, att för så vidt herr Dahlstedts motion skulle hafva önskad framgång och sålunda pensionsrätt tillerkännas herrar kartografer och geodeter, konsekvensen och billigheten synes kräfva, att pensionsrätt äfven tilldelas de qvinliga ritbiträden, hvilka på förordnande innehafva tjänst vid rikets allmänna kartverk samt der åtnjuta årsarfvode enligt af Kongl. Maj:t faststæld stat. Deras rättsliga ställning inom verket är, efter hvad jag kunnat finna, i det hufvudsakliga densamma som kartografernas, deras arbete, om icke identiskt, så åtminstone likartadt och den egentliga skilnaden bestående i beloppet af de arfvoden, som de uppbära. För en utomstående vill det derföre vara klart, att ett långvarigt och väl vitsordadt arbete i statens tjänst bör för de qvinliga ritbiträdena vid rikets allmänna kartverk, likaväl som för deras

manliga kamrater, medföra billiga anspråk på en efter deras slutliga årsarfvode lämpad pension att utgå, sedan ålderdomen kommit och krafterna ej mera räcka till. Vid hvilken lefnadsålder och efter huru många tjensteår nämnda qvinliga ritbiträden böra anses pensionsberättigade, lemnar jag åt det särskilda utskottet att afgöra, för så vidt utskottet öfver hufvud anser, att på min hemställan något afseende bör fästas.

För statsverket bör ett bifall till min motion icke medföra någon allvarsammare påkänning. Enligt uppgifter, som blifvit mig på begäran lemnade, skola de vid rikets allmänna kartverk *på förordnande* anställda qvinliga ritbiträden vara endast *tre*, nemligen Sophia Maria Claësson, Hilda Leontina Klein och Hedda Maria Karlholm, med respektive 59, 62 och 61 lefnads- samt 35, 33 och 33 tjensteår. Deras nuvarande arfvoden äro 1,200 1,100 och 1,200 kronor. Anledning att antaga någon väsentligare tillökning i dessa ritbiträdens antal torde knappast föreligga.

Med anledning af hvad jag sålunda anfört och med hänvisning i öfrigt till herr Dahlstedts motion får jag härmed föreslå,

att i den lag angående civile tjensteinnehafvares rätt till pension af staten, som kan varda antagen på grund af Kongl. Maj:ts proposition n:o 34, pensionsrätt tillerkännes äfven de qvinliga ritbiträden, som *på förordnande* innehafva tjenst vid rikets allmänna kartverk; samt

att pensionsrätt i ty fall måtte tillgodokomma de qvinliga ritbiträden, som redan erhållit förordnande.

Om remiss till särskilda utskottet anhålles.

Stockholm den 18 april 1899.

Magnus Höjer.